

רשומות

ספר החוקים

11 ביולי 1969

562

כ"ה בתמוז תשכ"ט

עמוד

156

חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 2), תשכ"ט--1969

חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 2), תשכ"ט-1969 *

1. קן סעיף 1 בסעיף 1 לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951: (להלן – החוק העיקרי) –
- (1) במקום הגדרת "התגוננות אזרחית" יבוא:
- "התגוננות אזרחית" – האמצעים הנקוטים לשם התגוננות מפני כל התקפה או סכנת התקפה על האוכלוסייה האזרחית או לשם צמצום תוצאותיה של התקפה כזאת, להוציא אמצעי לחימה שלא להגנה עצמית;
- (2) במקום הגדרת "רשות מקומית" יבוא:
- "רשות מקומית" – עירייה או מועצה מקומית, ובמקום שאין אלה – תאגיד או יחיד הממלאים בו למעשה תפקידים של שלטון מקומי;
- (3) בסופו יבוא:
- "חייל" – כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955².
2. קן סעיף 6 בסעיף 6 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), בפסקה (2), בסופו יבוא:
- "אולם במחוז שהוא חלק של פיקודי הגא כאמור בסעיף 6א יבוא במקום כל אלה נציג שר הפנים בלבד שיתמנה על ידי מדין עובדי משרדו."
3. סעיף 6א לחוק העיקרי יסומן "ב6", ואחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
- 6א. (א) ראש הגא רשאי להורות כי שני מחוזות הגא או יותר יהיו פיקודי הגא, ומשעשה כן, ימנה קצין בצבא-הגנה לישראל להיות מפקד הגא פיקודי.
- (ב) למפקד הגא פיקודי יהיו לגבי מחוזות הגא שבפיקודו התפקידים והסמכויות של מפקד הגא מחוזי, כולם או מקצתם, ותפקידים נוספים, הכל כפי שירצה ראש הגא.
- (ג) בכל פיקודי הגא תוקם מועצה פיקודית של הגא שתפעל כגוף מייצג על יד מפקד הגא פיקודי וזאת מורכבת מחברים אלה:
- (1) מפקד הגא פיקודי, שיהיה יושב ראש המועצה;
- (2) מפקדי הגא המחוזיים שבפיקוד;
- (3) נציגים של שר הבריאות, שר החינוך והתרבות, שר המשטרה, שר הסעד, שר העבודה, שר הפנים ושר התחבורה – נציג אחד לכל שר והוא יתמנה על ידי מדין עובדי משרדו;
- (4) נציגי רשויות מקומיות בפיקוד, ושר הפנים יקבע אותן ואת מספר נציגיהן;
- (5) נציג אחד של סניף מגן דוד אדום בישראל אשר בפיקוד, והוא יתמנה על ידי יושב ראש הוועד הפועל של מגן דוד אדום בישראל;
- (6) נציג אחד של רשויות הכבאות אשר בפיקוד, והוא יתמנה על ידי מפקח הכבאות הראשי;

* נהקבל בכנסת ביום ט"ז בתמוז תשכ"ט (2 ביולי 1969); הצעת החוק ודרכי הסבר פורסמו בה"ח 777, תשכ"ח, עמ' 229.

1 ס"ח תשי"א, עמ' 78; ס"ח תשכ"ד, עמ' 126.

2 ס"ח תשט"ו, עמ' 171.

(7) נציגה אחת של ארגון נשים בפיקוד, והיא תתמנה על ידי שר הפנים בהמלצת ארגון ארצי של ארגוני נשים, שהוא לדעת השר יציג ונוגע בדבר.

(ד) מפקד הגא פיקודי רשאי, באישור המועצה הפיקודית, להטיל על חבר המועצה כל תפקיד הנוגע לשיתוף הציבור ומוסדותיו בהתגוננות האזרחית או להדרכתם, להכוונתם ולתיאום פעולתם של ארגוני העזר שבפיקוד, ובלבד שהתפקידים שיוטלו על חבר פלוני לא יחרגו מתחום הפעולות של השר או של הגוף שהוא מייצגו.

4. בסעיף 6 לחוק העיקרי, אחרי המלים "המועצה הארצית" בכל מקום שהן יבוא "המועצה הפיקודית".

5. במקום סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:

7. שר הבטחון רשאי להכריז על תפקיד פלוני בהגא כעל תפקיד נדרש בהגא, וכן רשאי הוא, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, להכריז על תפקיד נדרש בהגא כעל תפקיד נדרש חיוני.

6. בסעיף 7א לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "ולפי התנאים שנקבעו בו" יבוא "או קצין שהמפקד הסמיכו לכך ולפי התנאים שנקבעו בצו", ובמקום הסיפה המתחילה במלים "ובלבד שבתקופה שאינה תקופת קרבות" יבוא "ובלבד שבתקופה שאינה תקופת קרבות –

(1) לא ייקרא אדם לפי סעיף זה לשירות שנתי או חדשי כאחד מימי מנוחתו כמשמעותם בפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948³;

(2) לא ייקרא אדם לשירות חדשי לזמן שלמעלה משלוש שעות לחדש ולשירות שנתי לזמן שלמעלה משלושה ימים לשנה.

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה:
"בב) בעל תפקיד נדרש שניתנה לו הודעת הצבה ימסור לרשות ובמועד שנקבעו בתקנות הודעה בכתב על שמו, גילו, משלח ידו, נסיונו המקצועי המעשי, מעגו, מקום עסקיו או עבודתו ומצבו המשפחתי, וכן ימסור הודעה בכתב כאמור על כל שינוי שחל בפרטים אלה, על יציאתו לחוץ-לארץ העולה לפי המשוער על חודש ימים ועל שוכרו."

(3) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
"ה) בסעיף זה, "קצין" – לרבות בעל דרגת קצונה של הגא."

7. בסעיף 7ב לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) מותר יהיה להציב אדם למלא תפקיד נדרש חיוני, לקרוא לו למלא תפקיד כאמור או לקרוא לו ליטול חלק בתמרוני הגא, אף מחוץ לתחום הרשות המקומית שבו הוא גר או עובד, ובלבד שלא יוצג או ייקרא כך מחוץ לתחום מחוז הגא שבו הוא גר או עובד."

³ ע"ר תש"ח, תוספת א', עמ' 1, עמ' 12.

8. אחרי סעיף 7ד לחוק העיקרי יבוא:

"תשלום בתקופת קרבות (א) הממלא תפקיד נדיר לפי סעיף 7א, או מי שהוא חבר ארגון עזר ואינו זכאי לשכר מהארגון, וממלא על פי הוראות מפקד הגא מחוזי תפקיד בתחום ההתגוננות האזרחית, זכאי בתקופת קרבות, בעד כל יום שבו מילא תפקיד כאמור, לתשלום מאוצר המדינה, כפי שנקבע אותה שעה בצו לפי סעיף 3 (ב) לחוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט-1959 [נוסח משולב]⁴, למשרת בשירות חירום; אולם אם שולמה לו בעד אותו יום על ידי מעבידו תמורה כל שהיא המשתלמת בעד עבודה, רשאי המעביד לנכות סכום השווה למה ששולם בעד אותו יום מאוצר המדינה מכל תשלום המגיע מהמעביד לאותו אדם בעד עבודתו או נקשר אליה. (ב) שר הבטחון רשאי לתאם, לענין סעיף זה, את טולם הדרגות בהגא ובארגון העזר לטולם הדרגות בצבא-הגנה לישראל."

9. בסעיף 8 (א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) מי שהתנדב לשירות מילואים וגשלה להגא על מנת לשרת בו;
(5) מי שגשלה להגא על מנת לשרת בו והוא גמנה עם הכוחות הסדירים של צבא-הגנה לישראל, אם על פי חוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח משולב]⁵, ואם על פי התנדבות, בין בהתחייבות לשירות קבע ובין בדרך אחרת."

10. בסעיף 10 לחוק העיקרי -

- (1) בסעיף קטן (ב), במקום "אחוז" יבוא "סכום";
- (2) בסעיף קטן (ה) יימחקו המלים "בהתייעצות עם המועצה הארצית".

11. אחרי סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:

10א. (א) בנוסף לטכום השתתפותה בתקציב הגא לפי סעיף 10, תכלול רשות מקומית בתקציבה סכום לכיסוי ההוצאות של צרכי ההתגוננות האזרחית בתחומה (בסעיף זה - תקציב הגא מקומי) שיקבע מדי שנה שר הפנים לפי הצעת ראש הגא, בשים לב ככל האפשר לצרכי ההתגוננות האזרחית של הרשות המקומית ולאפשרויותיה הכספיות לשאת באותו סכום; הרכב סעיפי תקציב הגא מקומי תקבע הרשות המקומית לפי הנחיות מפקד הגא מחוזי.
(ב) לא הוציאה הרשות המקומית עד סוף שנת התקציב את סכומי תקציב הגא המקומי, כולם או מקצתם, בהתאם להוראות שבתקציב, רשאי שר הפנים להורות כי סכום התקציב שלא הוצא כאמור יירשם בפנקסיה, כולו או מקצתו, כחוב המגיע להגא, ואם החוב לא שולם תוך חדשים מיום מתן ההוראה על רישומו - להורות על תשלומו לידי הגא.
(ג) גבתה הגא את החוב, חייבת היא להשתמש בכספי החוב לצרכי ההתגוננות האזרחית של הרשות המקומית שממנה נגבו.
(ד) רשות מקומית תמסור למפקד הגא מחוזי על פי דרישתו ידיעות על מידת הביצוע של תקציב הגא מקומי."

4 ס"ה תשי"ט, עמ' 306.
5 ס"ה תשי"ט, עמ' 286.

12. בסעיף 11 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 11

- (1) במקום הגדרת "בעל בית" יבוא:
"בעל", לגבי בית או מקום אחר – המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מהמקום, או שוויה מקבלה אילו המקום היה נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כנא-כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום ובין שאיננו הבעל הרשום, ולגבי מקום שתקופת השכירות הקבועה בחוזה השכירות היא עשרים וחמש שנה או יותר – שוכרו של המקום;
- (2) בהגדרת "רשות מוסמכת", בטופה יבוא "או לענין כל הוראה שבו";
- (3) בהגדרת "מקלט" תימחק הסיפה החל מן המלים "ובלבד שלא תאושר תכנית כאמור".

13. אחרי סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 11ב

"מפרטים למקלט 11ב. לא תאושר רשות מוסמכת תכנית להתקנת מקלט או להגדלתו אלא אם התכנית מתאימה למפרטים הטכניים ולמפרטים אחרים שנקבעו בתקנות דרך כלל, לסוג מקלטים או למקלט מסויים; תקנות לפי סעיף זה אינן טעונות פירסום ברשומות אלא יובאו לידיעת הנוגעים בדבר בדרך שיוורה עליה שר הבטחון".

14. בסעיף 13 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 13

- (1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:
"א) היתה רשות מקומית סבולה שמקום מסויים, כולו או מקצתו, ראוי לשמש מחסה ציבורי, או יהיה ראוי לכך אחרי שיושלמו בו פעולות בניה או פיתוח, רשאית הרשות המקומית להמציא הודעה בכתב לבעל המקום ולמחזיק בו, כי בדעתה להועיד אותו מקום למחסה ציבורי (בסעיף זה – הודעה); אם לדעת הרשות המקומית דרושים תיקונים ושינויים במקום, כדי שיהיה ראוי לשמש מחסה ציבורי, תפרט ההודעה את תכנית השינויים והתיקונים שהיא תעשה, ואלה ייעשו על תשבונה; כן תישא הרשות המקומית בכל ההוצאות הנוספות שייגרמו בשל התאמת המקום למחסה ציבורי".
- (2) בסעיף קטן (ה), במקום "לא יעשה המחזיק בו" יבוא "לא יעשה בעל המקום או המחזיק בו";
- (3) במקום סעיף קטן (ו) יבוא:
"ו) הומצאה הודעה כאמור בסעיף זה ולא הוגש ערר עליה, או הוגש ערר עליה אך היא אושרה בערר, יהיה המקום שאליו מתייחסת ההודעה – מקום שנועד למחסה ציבורי".
- (4) בסעיף קטן (ז), במקום פסקה (1) יבוא:
"1) להרשות למי שהרשות המקומית או ראש הגא הסמיכוהו לכך לעשות במקום את התיקונים והשינויים הדרושים במידה שפורטו בהודעה, ואם שונו בערר – במידה ששונו".

15. אחרי סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 13א

"סמכות ראש הגא 13א. א) ראש הגא רשאי להורות לרשות מקומית שתמסור, לגבי מקום פלוגי הראוי לדעתו לשמש מחסה ציבורי, הודעה כאמור בסעיף להועיד מקום למחסה ציבורי

13(א), ושתעשה באותו מקום את השינויים והתיקונים שיפרט והדרושים להכשרתו כמחסה ציבורי; לא קיימה הרשות המקומית את ההוראה תוך הזמן שנקבע בה, רשאי ראש הגא בעצמו ובמקומה של הרשות המקומית למסור את ההודעה כאמור, ומשעשה כן, זייבת הרשות המקומית לעשות באותו מקום את השינויים והתיקונים שפורטו בהודעת ראש הגא.

(ב) לא עשתה הרשות המקומית תוך זמן סביר את התיקונים והשינויים כאמור, רשאי ראש הגא להורות על עשייתם; הוצאותיהם יהיו חוב המגיע להגא מהרשות המקומית, וסעיף 10א (ב) יחול עליהן.

(ג) נמסרה הודעה על ידי ראש הגא כי בדעתו להועיד מקום מסוים כמחסה ציבורי, יחול על ההודעה סעיף 13 כאילו היתה הודעה לפי אותו סעיף.

(ד) סעיף זה אינו גורע מסמכויות הרשות המקומית לפי סעיף

13.

תיקון סעיף 14 .16 בסעיף 14 לחוק העיקרי –

(1) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

“(ג) לא יינתן היתר על פי שום חוק הדין בתכנון ובכנייה להקמת בית או מבנה שהוא כולו או בעיקרו מפעל, או להקמת תוספת להם, אלא אם –

(1) תכנית הבניה שעליה יינתן ההיתר כוללת התקנת מקלט לבית, למבנה או לתוספת להם, או שתכנית התוספת להם כוללת הגדלת המקלט הקיים כפי שהרשות המוסמכת אישרה אותה, או שניתן, לפי סעיף זה, פטור מחובת הקמת המקלט או הגדלתו;

(2) בבית או במפעל הנמנים עם סוגים שנקבעו בתקנות – אישרה הרשות המוסמכת שמבנה חדר המדרגות, ואם לפי התכנית יהיה בהם מעבר אחר המוליך למקלט – גם המבנה של אותו מעבר, מתאימים למפרטים הטכניים והאחרים שנקבעו בתקנות כאמור;

כללה התכנית התקנת מקלט או הגדלתו, ייקבע בתנאי ההיתר שאין להשתמש במקלט ללא רשיון הרשות המוסמכת אלא כמחסה בשעת התקפה.”;

(2) בסעיף קטן (ז), אחרי פסקה (2) יבוא:

“(3) לפטור בעל בית או בעל מפעל, המקיים בבית או במפעל תוספת מבנה, מהחובה להתקין מקלט או להגדיל את המקלט הקיים, כאמור בסעיף קטן (ג), אם הוכח להגנת דעתה, שתנאי המקום או נסיבות אחרות מרשים זאת, ובין השאר – שבאותו בית או מפעל, או סמוך להם, יש מקלט שיוכל לשמש מחסה גם למחזיקים של תוספת המבנה, לעובדים בה ולרנגילים לבקר בה, ושתהיה להם גישה נוחה אל המקלט.”;

(3) אחרי סעיף קטן (יא) יבוא:

“(יב) ראש הגא רשאי להורות לרשות מקומית להשתמש בסמכות מסמכויותיה לפי סעיפים קטנים (ד), (ה) ו-(ו) בדבר התקנתו והחזקתו של

מקלט על ידי בעל בית או בעל מפעל פלוגיים; לא קיימה הרשות המקומית את ההוראה תוך הזמן שנקבע בה, רשאית רשות מוסמכת להשתמש לצרכי ביצוע ההוראה באותה סמכות במקומה של הרשות המקומית.

17. האמור בסעיף 14 לחוק העיקרי יסומן "א)", בשורה השלישית שבו במקום "בהם" יבוא "בהן", ואחריו יבוא:

"(ב) הוראות שר הבטחון על פי תקנות לפי סעיף קטן (א) וקריאה לחפירת תעלות כאמור בו אינן טעונות פרסום ברשומות, ובלבד שיובאו לידיעת הנוגעים בדבר בכל דרך של פרסום הנראית למפקד הגא מחוזי."

18. בסעיף 15 לחוק העיקרי יסומנו סעיפים קטנים (ב) עד (ד) כסדרם (ה) עד (ז), ואחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) מקום שנועד לשמש מקלט על פי כל חיקוק לא יעמידנו אדם ללא רשיון הרשות המוסמכת לרשותו של אחר, בדרך של מכירה, שכירות או הרשאה או בכל דרך אחרת, אם הוא יודע או יכול לדעת בנסיבות הענין שהמקום ישמש בידי האחר שלא על מנת לחסות בו בשעת התקפה בלבד, אלא אם כן השימוש האחר הותר על ידי הרשות המוסמכת לפי סעיף זה.

(ג) תהא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על סעיף קטן (ב), אם יוכיח שערך מסמך בכתב על העסקה שמכוחה הועמד המקום לרשותו של אחר, שפירש בו כי המקום נועד לשמש למקלט וכי כל שימוש אחר בו אסור זולת על פי רשיון הרשות המוסמכת ושהמסמך או כפל ממנו נמסר לאדם האחר לפני שהמקום הועמד לרשותו.

(ד) הסכם להעמיד מקלט לרשותו של אחר בניגוד לאיסור שב- סעיף קטן (ב) – בטל, וכל צד להסכם חייב להחזיר את מה שקיבל מכוח ההסכם, או אם לא ניתן להחזירו בעין, את שווי; אולם אם היה אותו הסכם חלק בלבד של עסקה, רשאי בית המשפט, אם ראה שהחלקים האחרים של העסקה ניתנים להפרדה, לקיים את החלקים של העסקה שאין בהם הפרת האיסור שבסעיף קטן (ב), הכל בתנאים שבית המשפט יראה לצודק בנסיבות הענין."

19. אחרי סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא:

19א. (א) שר הבטחון רשאי, בתקנות, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, להטיל חובה על מחזיקי מחסים ציבוריים ובעלי מקלטים לציידם בציוד, להחזיק את הציוד במצב ראוי לשימוש ולהתקין שילוט מתאים לפני הכניסה למחסה הציבורי או למקלט ולהחזיקו במצב תקין, ורשאי הוא לקבוע את צורת השילוט ומקומו.

(ב) הוצאות הפעולות על פי סעיף זה במקלט ציבורי ובמחסה ציבורי יחולו על הרשות המקומית; הוצאות כאמור שהוציא המחזיק במחסה ציבורי ניתנות גם לקיזוז עם כל זוכ המגיע ממנו לרשות המקומית.

(ג) מחזיק במחסה ציבורי חב, לגבי הציוד והשילוט שבו, חבות של שומר חנם.

(ד) במקלט שאינו מקלט ציבורי ישתתפו בהוצאות רכישת הציוד לפי סעיף זה בעל הבית ודיירי הבית שאותם משמש המקלט, כאילו

הוצאו אותה שעה להתקנת המקלט, וסעיפים 20 עד 20ה יחולו על רכישת הציוד כאילו היתה עבודה גדרשת כאמור בסעיף 20; זכויות הקנין בציוד יהיו בזכויות הקנין במקלט.

(ה) בהוצאות החזקת הציוד במקלט שאינו מקלט ציבורי ישתתפו הדיירים של הבית שאותם משמש המקלט בשיעור יחסי ביחס מספר החדרים שברשות כל דייר לכלל מספר החדרים בבית.

(ו) דין הוצאות הפעולות על פי סעיף זה שהיו במקלט שאינו מקלט ציבורי והנמצא בבית משותף כמשמעותו בחוק בתים משותפים, תשכ"א--1961 [נוסח משולב]⁶, כדין הוצאות שסעיף 42 של אותו חוק חל עליהן.

20. הפרק הרביעי לחוק העיקרי יסומן פרק חמישי, בכותרתו במקום "איפול והגנה על שמשות" יבוא "מצב הכן בהתגוננות האזרחית", ולפניו יבוא:

הוספת פרק
והחלפת כותרת
של פרק

"פרק רביעי — ציוד ואימוני עובדים במפעלים"

220. שר הבטחון רשאי בתקנות —

טובות לחייב
באימוני עובדים
של מפעלים
ובציודם

(1) לחייב בעלי מפעלים להחזיק ולהתקין ציוד לצרכי ההתגוננות האזרחית ולאמן ולצייד את עובדיהם לצרכים כאמור, ובמספר מפעלים שבמבנה אחזי — גם להועיד את הציוד והאימונים לשרת את כלל המפעלים האלה או חלק מהם ואת עובדיהם, הכל בהתחשב במספר העובדים ובסוגי המפעלים;

(2) להסמיך רשות לקבוע, בהוראה כללית, מסויגת או למפעל מסויים, את פרטי הציוד וסוגיו שיהול עליהם חיוב לפי פסקה (1);

(3) לחייב עובדים של מפעלים שבעליהם חייבים לאמנם לפי פסקה (1), לקיים, לענין האימונים, את הוראותיו של מעקר הגא מהוזי ובכפוף להוראות אלה — את הוראות בעלי המפעלים;

(4) לחייב עובדים שסיימו אימונים לפי סעיף זה להדריך עובדים אחרים של מפעלם ושל מפעלים אחרים שבאותו מבנה;

(5) בציוד או באימונים שנועדו לפי פסקה (1) לשרת מספר מפעלים שבאותו מבנה — לקבוע את חובת ההשתתפות של כל אחד מבעלי המפעלים בהוצאות הציוד והאימונים, לרבות ההדרכה, את מידת ההשתתפות בהוצאות אלה, ואת זכויות הקנין של אותם בעלי המפעלים בציוד כאמור, הכל בכפוף לאמור בסעיף 220;

(6) לענין תקנות לפי סעיף זה, כולן או מקצתן, לקבוע מה הוא מפעל ואת מי יש לראות כבעל מפעל וכעובד במפעל;

(7) בהסכמת שר המשפטים, לקבוע דרכים לכירור חילוקי דעות בדברי שיעור והשתתפות בהוצאות וזכויות הקנין בציוד

6 ט"ח תשכ"א, עמ' 201.

כאמור בפסקה (5), כדרך הלופה לכירור בבית המשפט, וכן דרכים להוצאה לפועל של החלטות שניתנו באותו בירור.

20. ח. הוטל לפי סעיף 220 (1) על בעל מפעל חיוב בדבר החזקת ציוד או התקנתו ובדבר אימוני עובדים על מנת שישרתו גם מפעלים אחרים שבאותו מבנה, יחולו הוראות אלה:

הוצאות פעולות המשרתות יותר ממפעל אחד

(1) באין הסכם בין כל בעלי המפעלים הנוגעים בדבר על שיעור ההוצאות של קיום החיוב, על חלקו של כל אחד מהם בהוצאות אלה ועל מועד תשלומן, רשאי בעל המפעל שהוטל עליו החיוב להודיע בכתב על העדר הסכם לרשות המוסמכת במועד שנקבע בתקנות או על פיהן, ומשעשה כן רשאי הוא שלא לקיים את החיוב במידה שלא שולם לו חלקם של יתר בעלי המפעלים בהוצאות המשוערות של קיום החיוב כפי שאישרה אותן הרשות המוסמכת;

(2) גמטרה לרשות המוסמכת הודעת בעל מפעל לפי סעיף זה, רשאית היא למנוח אדם, לריבות אחרו בעל מפעל עצמו (להלן – גובה), לגבות את חלקם של יתר בעלי המפעלים הנוגעים בדבר בהוצאות המשוערות כפי שאושרו לפי סעיף זה, ולתת לגובה הוצאות לגביה ולמסירת הפדיון לידו בעל המפעל שעליו הוטל החיוב;

(3) היתה הרשות המוסמכת סבורה כי גביית חלקיהם של בעלי המפעלים החייבים להשתתף בהוצאות המשוערות כאמור כרוכה בטרחה רבה, רשאית היא לקבוע כי הגובה זכאי לשכר גביה, בשיעור שתקבע, ודין השכר, לענין גבייתו, כדין ההוצאות;

(4) אישרה הרשות המוסמכת בתעודה את הסכום הניתן לגביה מבעל מפעל פלוני לפי סעיף זה, יחולו על גביית הסכום שאושר כאמור הוראות פקודת המסים (גביה),⁷ למעט סעיף 12 שבה.

20. ט. דיין האימונים של עובד לפי פרק זה, לרבות הדרכה, לכל דבר כדין עבודה במפעל שבו הוא עובד.

דין האימונים כדין עבודה

דין המדינה כמעביד 20. י. תקנות לפי פרק זה יחייבו גם את המדינה כמעביד.⁸

תיקון סעיף 21

21. בסעיף 21 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "ההכרזה יכול שתהא לשטח המדינה כולה, או לגבי חלק ממנה או לגבי מקום מסויים";

(2) בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) הרישיונות לפי סעיף 15(א) המקנים זכות שימוש במקלט למטרה אחרת מאשר לחסות בו בשעת התקפה – בטלים;

(5) על המחזיק במקלט לפנותו מיד מן המיטלטלין שבו, למעט הציוד שהוא חייב להחזיקו במקלט לפי דיני ההתגוררות בנות האזרחית;

⁷ חוקי אי, כרך ב', פרק קל"ה, עמ' 1374.

ספר החוקים 562, כ"ה בהמחש"ט, 11.7.1969.

(6) רשאי מפקד הגא מחוזי או בעל דרגה כפי שקבע ראש הגא, שהמפקד הסמיכו לכך, אם שוכנע שהדבר דרוש למתן מחסה לציבור בשעת התקפה, להורות למחזיק במחסה ציבורי לפנותו מן המיטלטלין שבו, כולם או מקצתם, ולהפסיק את השימוש בו, כולו או מקצתו, שלא לצורך ההתגוננות האזרחית, או להטיל סייגים או הגבלות על שימוש כאמור;

(7) לא קיימו הוראות פסקאות (5) או (6), רשאי חבר הגא, שראש הגא או מפקד הגא מחוזי מינהו לכך, לפנות מיטלטלין מתוך מחסה ציבורי או מתוך מקלט, אם יש במיטלטלין כדי להפריע לשימוש יעיל במקלט או במחסה הציבורי לצרכי ההתגוננות האזרחית;

(8) המחזיק במחסה ציבורי או במקלט חייב לפתחם ולהחזיקם פתוחים בכל עת, כדי לאפשר בשעת התקפה לכל אדם הגמלא סמוך להם להיכנס אליהם מיד ולשהות בהם עד תום שעת ההתקפה.

22. אחרי סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיפים
א21 ו-21ב

"פינוי מיטלטלין א21. מיטלטלין שפוגו ממקלט או ממחסה ציבורי לפי סעיף 21, ינהגו

בהם כך:

(1) זיו בעלי המיטלטלין או מי שנראה מוסמך לפעול בשם הבעלים נוכחים בזמן הפינוי -- יימסרו המיטלטלין לידיהם;

(2) לא היו נוכחים, יוחסנו המיטלטלין על חשבון הבעלים במקום שקבע אותו ראש הגא או מפקד הגא מחוזי, אולם אם היו המיטלטלין פסידים, רעילים או מסוכנים מבחינה אחרת, ינהג בהם מבצע הפינוי בדרך הנראית לו בנסיבות הענין כמתאימה ביותר למניעת נזק לבעליהם או להקטנתו, לרבות מכירתם;

(3) על נקיטת אמצעי הטיפול במיטלטלין שפוגו, כאמור בסעיף זה, תומצא הודעה לבעליהם; הודעה על החסנתם תפורש גם את הסמכות למכור אותם כאמור בסעיף זה;

(4) מיטלטלין שהוחסנו לפי סעיף זה ולא פוגו על ידי בעליהם ממקום החסנתם תוך שלושים יום מיום המצאת ההודעה על החסנתה, מותר למכרם על פי הוראות ראש הגא או מפקד הגא מחוזי;

(5) כדי להסיר ספק נאמר בזה שמיטלטלין שנמכרו לפי סעיף זה יעמדו לקנין הקונה כשהם נקיים מכל משכון, שעבוד ועיקול שהיו רובצים עליהם ערב המכירה, ולאחר שהוצאות ההחסנה, ההודעה והמכירה ינוכו מדמי המכר, יחולו המשכון, השעבוד או העיקול על דמי המכר, והעודף ישולם לבעלי המיטלטלין על פי דרישתם;

(6) הודעה על החסנה לפי סעיף זה שהומצאה באחת הדרכים האמורות בסעיף 23 (ג), רואים אותה ככל מקרה, ועל אף

האמור באותו סעיף, כאילו הומצאה במועד הקבוע בו והגיעה לידיעתו של הנוגע בדבר;

(7) שום דבר בסעיף זה לא יתפרש כאילו בא לגרוע מאחר-ריותו הפלילית והאזרחית של בעל המיטלטלין על אי-פינויים.

21.ב. (א) ראתה ועדה שנתמנתה כאמור בסעיף זה, כי מן הצדק לעשות כן, רשאית היא לחייב את הרשות המקומית לשלם למחזיק במחסה ציבורי, לפי דרישתו בכתב, את ההוצאות, כולן או מקצתן, של פינוי מיטלטלין שביצע על פי הוראה לפי סעיף 21 (ב) (6) ושל החסנתם.

שיפוי

(ב) שר המשפטים ימנה לענין סעיף זה ועדה של שלושה, אחד הכשיר להתמנות שופט בית משפט שלום, והוא יהיה יושב-ראש, אחד שימליץ עליו שר הבטחון, ואחד שימליץ עליו שר הפנים, ובלבד שלפחות שנים מחברי הועדה לא יהיו עובדי המדינה ושעובד הרשות המקומית לא יהא חבר הועדה.

23. הפרק החמישי לחוק העיקרי יטומן פרק שמיני ולפניו יבוא:

הוספת פרקים
ששי ושביעי

"פרק ששי — חמרים רעילים"

22.א. ראה שר הבטחון כי יש בפזונו של חומר מסויים כדי לסכן חיי אדם או בריאותו או לגרום נזק לרכוש, רשאי הוא, בצו, להכריז על אותו חומר כעל חומר רעיל לענין חוק זה.

הכרזה על
חמרים רעילים

22.ב. (א) שר הבטחון רשאי בתקנות לקבוע הוראות בדבר —

(1) הטלת חובה על המחזיקים חמרים רעילים למסור עליהם את הפרטים שיקבע, לרבות פרטים על אריזתם של החמרים הרעילים, על המבנה שבו הם מוחזקים ועל הסביבה שבה מצוי המבנה, וכן בדבר התנאים והסייגים למסירת הפרטים, הדרך כים והמועדים למסירתם והרשות שלה יימסרו;

(2) הסמכת רשות לצוות על מי שמסר פרטים על חומר רעיל לפי פסקה (1) או החייב במסירתם על פיה לנקוט באמצעים שיפורטו בצו של הרשות ושיש בהם, לדעת הרשות, כדי למנוע בתקופת קרבות סכנה לחיי אדם או לבריאותו או פגיעה ברכוש אגב החזקתו בחומר הרעיל, לרבות העברתו למבנה מסוג אחר או למקום אחר, וכן בדבר אצילת סמכותה האמורה של הרשות;

(3) הסמכת רשות לבצע צו לפי פסקה (2) בשעת התקפה או בשעה שעומדת בתקפה, במקום הימצאם של החמרים הרעילים, הכרזה על מצב הכן בהתגוננות האזרחית לפי חוק זה, בין שהצו ניתן לפני ההכרזה או תחילת ההתקפה ובין שניתן לאחר מכן, וזאת במקומו של מי שניתן לו הצו ועל חשבונו, בדבר התנאים, הסייגים והדרכים לביצוע צו כאמור על ידי הרשות, לרבות מכירת החומר הרעיל והשמדתו וסגירת המפעל וכן בדבר אצילת סמכותה האמורה של הרשות;

(4) הגבלות או איסורים על העברת חמרים רעילים, בסייגים שיקבע, ממקום למקום, בשעת התקפה או בשעה שעומדת בתקפה במקום הימצאם של החמרים, בכל שלב משלבי ההעברה – הכרזה על מצב הכן בהתגוננות אזרחית לפי חוק זה.

(ב) תקנות לפי סעיף זה אינן גורעות מהוראות שבחוק אחר.

222. מי שניתן לו צו לפי סעיף 222(א) (2) ולא ביצעו, כולו או מקצתו, במועזי שנקבע בצו, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש שהוא מוסמך להטיל לפי חוק זה על אירקיום הגז, לצוות על ביצועו של הצו במקומו של הגשפט ועל חשבונו, או על מכירתו של החומר הרעיל, וכן, אם הגשפט הוא גם בעל מפעל המשתמש בחומרי הרעיל לייצור, לשיווק או למטרה כיוצאת באלה – על טגירתו של המפעל או של כל חלק ממנו עד לביצועו של הצו או עד למכירת החומר, הכל בתנאים שימצא לנכון להטיל; סמכות זו אינה גורעת מסמכות לפי סעיף 222(א) (3).

סמכות בית המשפט בדבר אכיפות צו

222. על מכירות חמרים רעילים לפי פרק זה יחול סעיף 221(5), בשינויים המהוייבים.

דין מכירות

פרק שביעי – ציוד אישי

222. שר הבטחון, בהסכמת שר העבודה ובאישור ועדת החוק והבטחון וועדת הכספים של הכנסת, רשאי בתקנות להטיל היטל המיועז לרכישת ציוד אישי לצרכי התגוננות אזרחית (להלן – ההיטל).

הטלת היטל

222. תקנות לפי סעיף 222 יפרטו –

החייבים בהיטל והזכאים לקבלת ציוד

(1) את סוגי בני אדם מביין המבוטחים ביטוח זקנה וחיים לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, שעליהם יוטל ההיטל, שיעורו ומועזי תשלומי;

(2) את סוגי בני אדם הזכאים לקבל, ללא תשלום, ציוד אישי לצרכי התגוננות אזרחית;

(3) את סוגי הציוד שיינתנו ללא תשלום כאמור.

222. ההיטל ייגבה על ידי המוסד לביטוח הלאומי ויועבר על ידי לאוצרי המדינה, בניכוי הוצאות המינהליות שהוציא לגבייתו; שר הבטחון ושר העבודה יקבעו בצו את שיעורי הוצאות אלה.

גביה על ידי המוסד לביטוח לאומי

222. ההיטל ייגבה כנוספת לדמי ביטוח זקנה וחיים לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, ממי שחייב באותם דמי ביטוח, וכל ההוצאות על דמי ביטוח זקנה וחיים שבאותו חוק יחולו גם על ההיטל, בשינויים המהוייבים ובאין הוראה אחרת בפרק זה או על פיו; אולם על אף האמור באותו חוק רשאי מעביד לנכות משכר עובדו את מלוא ההיטל ששילם בעדו.

ההיטל – נוספת לדמי ביטוח

8 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

החוקת ציוד וטיפול בו
22. לענין ציוד הניתן ללא תשלום לפי חוק זה רשאי שר הבטחון לקבוע בתקנות את --

- (1) דרכי חלוקתו ומועדיה לכל סוג של זכאים;
- (2) הנסיבות שבהן בלבד מותר יהיה להחליפו ללא תשלום בציוד מאותו סוג, ובמקרה של אבדן -- למסור ציוד מאותו סוג במקומו;
- (3) דרכי החזקתו והטיפול בו;
- (4) המועד והנסיבות שבהם יש לשאתו, להתקינו או להש-- תמש בו בכל דרך אחרת.

סמכות בית הדין
לעבודה
22. לבית הדין האזורי שלפי חוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969,⁹ סמכות ייחודית בכל הנוגע בחיוב בהיטל.

ציוד שגורבש בתשלום
22.א. שר הבטחון, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, רשאי בתקנות להטיל חובה, דרך כלל או על סוג בני אדם, להצטייד על חשבונם בציוד אישי לצרכי התגוננות אזרחית למעט ציוד הניתן ללא תשלום לפי פרק זה -- בשביל החייבים עצמם ובשביל הקטינים הגרים עמם, וכן להורות בדבר קביעת המועד והנסיבות שבהם יש לשאת את הציוד, להתקינו או להשתמש בו בכל דרך אחרת.

הוספת סעיף 23

24. אחרי סעיף 23 לחוק העיקרי יבוא:

23.א. (א) מתוך הסכומים המגיעים מאוצר המדינה לרשות מקומית על פי דין או הסכם או בדרך אחרת, מותר לאוצר המדינה לשלם להגא, על פי דרישת הגא ובאישור שר הפנים, כל חוב המגיע להגא מאותה רשות מקומית לפי סעיפים 10 (ה) או 10א, כולו או מקצתו, הכל במידה שאין על הסכום המגיע לרשות המקומית כל משכון, שעבוד, עיקול או איסור העברה אחר, ורואים את התשלום להגא כתשלום לרשות המקומית.
(ב) סעיף זה אינו גורע מדרכי גביה אחרים של חוב שחבה רשות מקומית להגא.

תיקון סעיף 24

25. בסעיף 24 לחוק העיקרי --

(1) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יסומנו כסדרם (ה) ו-(ו), סעיף קטן (ה), יסומן "ט", ובמקום סעיפים קטנים (א) עד (ב) יבוא:

- (א) חבר הגא שעשה אחת מאלה:
- (1) לא מילא תפקיד שהוטל עליו כדין או התרשל במילוי;
 - (2) סירב לציית לפקודה או להוראה שניתנה לו כדין;
 - (3) הזיק לציוד או לרכוש אחר שניתן לו כחבר הגא או התרשל בשמירתם,
- דינו -- מאסר שלושה חודשים או קנס 500 לירות, ואם נעברה העבירה בתקופת קרבות, דינו -- מאסר שנה אחת או קנס 2,000 לירות.

⁹ ס"ח תשכ"ט, עמ' 70.

(ב) מי שעשה אחת מאלה:

- (1) עבר על דיני ההתגוננות האזרחית או התרשל במילרם, ולא נקבע לעבירה עונש אחר בחוק זה;
 - (2) לבש מדים או עגד סימני היכר של הגא בלי שהיה מוסמך לכך;
 - (3) הפריע ביודעין לחבר הגא במילוי חפיקו או בשימוש בסמכויות הנתונות לו לפי דיני ההתגוננות האזרחית.
- דינו – מאסר שלוש חדשים או קנס 500 לירות, ואם נעברה העבירה בתקופת קרבות, דינו – מאסר שנה אחת או קנס 2,000 לירות.
- (ג) אדם אשר ללא היתר מאת ראש הגא או ממי שהסמיכו לכך בכתב השתמש במלים "התגוננות אזרחית", "הגא", "אושר על ידי ראש הגא" או במלים אחרות העשויות ליצור רושם של מתן חסות או אישור מטעם הגא, לתיאור של חבר בני-אדם, עסק, משלח-יד, מוסד, שירות, מוצר או כיוצא באלה, בין בדרך של ציון שמם ובין בדרך אחרת, דינו – קנס 3,000 לירות.
- (ד) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה והיא עבירה נמשכת, דינו, בנוסף לכל עונש לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג), קנס 20 לירות או מאסר יומיים לכל יום שבו גמשכת העבירה לאחרי ההרשעה או לאחר המצאת התראה בכתב ממי שראש הגא הסמיכו לכך.":

(2) אחרי סעיף קטן (1) יבוא:

"(ז) העובר על הוראות סעיף 15 (ב), דינו – מאסר שנה אחת או קנס 20,000 לירות. בית המשפט רשאי בנוסף לכל עונש שהוא מוסמך להטילו, ולאחר שנתן למחזיק במקלט הזדמנות להשמיע את טענותיו, לצוות על אלה, כולם או מקצתם:

- (1) הפסקתו של כל שימוש במקלט הנרגד דיני ההתגוננות האזרחית;
 - (2) פינוי המקלט על ידי המחזיק;
 - (3) מסירת המקלט לידי מי שראה בית המשפט לנכון בגסיבות הענין כדי להבטיח את השימוש במקלט על פי דיני ההתגוננות האזרחית.
- (ח) היועץ המשפטי לממשלה או נציגו רשאי לתבוע, בהליכים אזרחיים בדבר הפסקת השימוש במקלט, פינויו ומסירתו, כל סעד שבית המשפט רשאי לתתו בהליכים לפי סעיף קטן (ז).":

(3) אחרי סעיף קטן (ח) יבוא:

"(ט) על אף האמור בכל חוק יהיו עבירות לפי סעיף זה עוונות לכל דבר."

26. בסעיף 24 לחוק העיקרי, במקום "עבירה על תקנה שהותקנה לפי חוק זה" יבוא "עבירה על דיני ההתגוננות האזרחית". תיקון סעיף 24

27. אחרי סעיף 24 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 24 ב

"דין משמעתי 24 ב. חבר הגא שאיגרו חייל כפוף לדין משמעתי כאמור בתוספת."

28. בסעיף 27 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג) –

- (1) פסקה (4) – בטלה;
- (2) בפסקה (8), בסופה יבוא "למעט חומר רעיל שהוכרז עליו לפי סעיף 22א".

29. בסוף החוק העיקרי תבוא תוספת זו:

„תוספת

(סעיף 24ב)

1. בתוספת זאת – הגדרות

„קצין שיפוט” – אחד מאלה:

- (1) מפקד יחידה בהגא שהוא חייל ודרגתו אינה למטה מדרגת רב־סרן;
 - (2) חייל בדרגת סרן, וראש הגא העניק לו סמכות של קצין שיפוט;
 - (3) מפקד יחידה בהגא שאינו חייל, והוא קצין הגא בדרגה המקבילה לפחות לדרגת רב־סרן;
- „עבירת משמעת” – עבירה לפי סעיף 24(א) לחוק ולגבי מי שנתקבל להגא כמתנדב – עבירה לפי סעיף 24(א) בלבד;
- „שוטר צבאי” – כמשמעותו בסעיף 227 לחוק השיפוט הצבאי, תשט”ו–1955.

2. (א) על עבירת משמעת יכול קצין שיפוט להטיל אחד העונשים הקצין שיפוט והגבולתיה האלה:

- (1) אתראה;
- (2) נזיפה;
- (3) קנס שלא יעלה על 80 לירות;
- (4) הורדה בדרגה;
- (5) בעבירה שנעברה בתקופת קרבות – מחבוש עד חמישה עשר יום.

(ב) לא ישב קצין שיפוט בדין לפי תוספת זאת אלא אם דרגתו גבוהה בשתי דרגות מדרגת הנאשם.

(ג) העונש של הורדה בדרגה לא יוטל על קצין בהגא אלא על ידי מפקד הגא מחוזי.

3. קצין שיפוט שהטיל על אדם קנס רשאי להטיל עליו מחבוש, יום אחד במקום כל חמש לירות קנס, למקרה שהקנס לא ישולם במועדו. מחבוש במקום קנס

4. נחבש אדם לפי סעיף 3, ולפני שנסתיימה תקופת המחבוש שולם חלק מן הקנס, תקוצר תקופת המחבוש לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו. קיצור תקופת מחבוש במקום קנס

5. קצין שיפוט שהובא לפניו אדם לזיין ומצאו אשם בעבירה משמעת, יכול להיידב, בנוסף לכל עונש, בנשלוט פיצויים להגא על הגזק שנגרם עקב העבירה, אך אין קצין שיפוט יכול להיידב נאשם בתשלום פיצויים בסכום העולה על 100 לירות; החיוב בפיצויים אינו משחרר מאחריות לנזקים לפי כל דין אחר.

חיוב בפיצויים

6. קנס או פיצויים שגפסקו ולא שולמו במועדו ינוכו מהמגיע לנידון מזמן לזמן עקב שירותו בהגא או ייגבו כאילו היו מס כמשמעותו בפקודת המסים (גביה), ואותה פקודה -- למעט סעיף 12 -- חלה עליהם, או ינהגו גם כדרך זו וגם בדרך זו; קנס שנגכה ישולם להגא.

גביית קנסות ופיצויים

7. קצין שיפוט שהטיל מחבוש וישאי להורות בפסק, כי העונש, כולו או מקצתו, יהיה על תנאי ויחיה תלוי ועומד לתקופה שנקבעה בפסק, ובלבד שלא תעלה על שנתיים מיום הפסק.

מחבוש על תנאי

8. (א) מי שנידון למחבוש על תנאי, לא ישא את ענשו אלא אם עבר תוך התקופה שנקבעה בפסק (להלן -- תקופת התנאי) עבירה מסוג העבירה שעליה נענש, או אחת מעבירות המשמעת שנקבעו בפסק, וקצין שיפוט הרשיעו עליה (להלן -- עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה.

ביצוע מחבוש מותנה

(ב) הוטל מחבוש על תנאי והנידון הורשע בעבירה נוספת, יורה קצין השיפוט שדן בעבירה הנוספת על הפעלת המחבוש על תנאי.

(ג) מי שהופעל נגדו מחבוש על תנאי, יתחיל לשאתו ביום מתן הצו המפעיל את המחבוש על תנאי.

(ד) קצין שיפוט שהרשיע נאשם בעבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מחבוש, וישאי, על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא להפעיל את המחבוש על ונאי אלא להורות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם ראה קצין השיפוט שבגטיבות הענין אין זה מן הצדק להפעיל את המחבוש על תנאי; לא ישתמש קצין שיפוט בסמכות לפי סעיף קטן זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של נאשם בשל עבירה נוספת.

(ה) לא יטיל קצין שיפוט מחבוש על תנאי בשל עבירה נוספת אם נעברה תוך תקופת התנאי.

(ו) מי שהוטל עליו עונש מחבוש בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מתנאי על תנאי, ישא את תקופת המחבוש כזו אחר זו, זולת אם קצין השיפוט שמצא אותו אשם בעבירה נוספת, הורה ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות; אולם תקופת המחבוש הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה בסך הכל על עשרים וחמישה יום.

(ז) צו לפי סעיף קטן (ב) ניתן לערר בהתאם לסעיף 14 לתוספת זאת.

(ח) מחבוש על תנאי לא יופעל אם חדל הנידון להיות חבר הגא.

9. מי שנידון על עבירת משמעת למחבוש ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למחבוש, ישא את הענשים יחד, והוא כשקצין השיפוט אשר הטיל

בשיאת עונש מחבוש

את העונש השני לא הוריה שהגידון ישא כולם או מקצתם בזה אחר זה; אולם תקופת המחבוס הרצופה אשר על הגידון לשאת לא תעלה בסך הכל על עשרים חזמישה יום.

10. מי שהוטל עליו מחבוס על עבירת משמעת, ישא את ענשו בוזדר משמר או במחנה מעצר שבהם חייל נושא עונש מחבוס לפי חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

מקום נשיאת עונש מחבוס

11. קצין שיפוט לא ידון נאשם ולא יגבה עדרויות אלא בפניו; בתחילת הדיון יקרא בפניו את דברי התלונה, ולפני מתן הפסק יתן לו הזדמנות להשמיע את דברו.

סדרי הדין המשמעתי

12. תם הדיון ולא החליט קצין השיפוט לבטל את התלונה, יפסק בה, ואם נמצא הנאשם אשם – יקבע את ענשו.

פסק דין משמעתי

13. (א) מי שהוזמן על עבירה לדין משמעתי ונמנע מהתייצב, ללא צידוק המניח את דעתו של קצין השיפוט, רשאי קצין השיפוט להורות לשוטר או לשוטר צבאי לעצור את הנאשם ולהביאו לפני קצין שיפוט.

סמכות קצין שיפוט לכפות התייצבות

(ב) מי שנידון למחבוס על עבירת משמעת, או שהופעל נגדו מחבוס על תנאי, ונמנע מהתייצב לנשיאת העונש במקום שקבע לכך קצין שיפוט, ללא צידוק המניח את דעתו, רשאי קצין שיפוט להורות לחבר הגא, לשוטר או לשוטר צבאי לעצור את הנידון ולהביאו למקום העונש.

14. מי שקצין שיפוט הטיל עליו עונש בשל עבירת משמעת רשאי, חוך עשרה ימים מהיום שהודיעו לו על הפסק, להגיש עליו ערר בכתב לפני מפקד הגא מחוזי, והמפקד רשאי לדחות את הערר או לבטל את ההרשעה והעונש או לאשר את ההרשעה ולהפחית את העונש; היה קצין השיפוט שפסק את העונש בעצמו מפקד הגא מחוזי, יבוא במקומו ראש הגא לעבין הערר על הטלת העונש.

ערר על פסק

15. העורר יוזמן לשמיעת הערר, הוזמן ולא התייצב לערר, רשאי מפקד הגא מחוזי להחליט בערר שלא בפניו של העורר.

אי-התייצבות העורר

16. קצין שיפוט בבירור עבירת משמעת ומפקד הגא מחוזי הדין בערר לא יהיו כפופים לדיני ראיות, ויפעלו בדרך הנראית להם מועילה ביותר לבירור התלונה או הערר, והוא כשאין בחוק זה או בתקנות לפיו הוראה אחרת בענין זה.

אי-תחולת דיני הראיות

17. (א) עונש שאינו על תנאי, אין להפסיק או לעכב את ביצועו אלא מכוח סעיף 21 לתוספת זאת או כנסיונות המפורשות בסעיף זה.

ביצוע פסק

(ב) קצין השיפוט שפסק את העונש או מפקד הגא מחוזי המוסמך לדון בערר על הטלת העונש, רשאים להפסיק או לעכב את ביצועו של העונש עד למועד הסיום של הליכי הערר או עד תום המועד להגשתו, הכל לפי המאוחר יותר.

18. לא יובא אדם לדין בפני קצין שיפוט על עבירת משמעת אם עברה שנה אחת מיום ביצועה, ופסק שניתן על פיה לא יבוצע אם עברו שלוש שנים מיום נתינתו.

התיישנות

19. (א) תוספת זאת אינה גורעת מסמכותו של בית משפט לשיפוט בעבירות משמעת; אולם לא יובא אדם לדין לפני בית משפט על מעשה או מזדל שנידון עליהם על ידי קצין שיפוט ולא יובא לדין לפני קצין שיפוט על מעשה או מזדל אם נידון עליהם בבית משפט.

דין משמעת
וסמכויות
בית המשפט

(ב) מי שנידון על עבירת משמעת למחברש על תנאי והובא לדין לפני בית משפט בשל עבירה נוספת, יהיו לבית המשפט כל הסמכויות של קצין שיפוט על פי תוספת זאת להפעלת המתכונש על תנאי או להארכת התנאי, והוראות סעיף 8 לתוספת זאת יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

20. מי שהובא לדין לפי תוספת זאת על מעשה או מזדל פלוני וחוייב או זוכה, לא יובא שנית לדין לפי תוספת זאת על אותו מעשה או מזדל.

אין אחריות
משמעתית פעמיים

21. ראש הגא רשאי לבטל עונש שהוטל לפי תוספת זאת, להפחיתו או להמירו בעונש קל יותר, ובכלל זה להמיר עונש מחברש במחברש על תנאי.

המקט עבשים

22. מי שחוייב בתשלום פיצויים להגא לפי סעיף 5 לתוספת זאת, רשאי ראש הגא לבטל את החיוב בפיצויים או להקטין את שיעורם.

ביטול חיוב
בפיצויים או
הקטנת שיעורם

23. תוספת זו תחול גם על מי שחזל לחלוטין או לשעה להיות חבר הגא, לאחר שביצע עבירה לפי סעיף 24 (א) (3) לחוק בכל ענין הנוגע לאותה עבירה ובכפופות לאמור בסעיף 8 (ז) לתוספת זאת, ובלבד שהת-לונה על העבירה הוגשה לקצין שיפוט תוך ששים יום מהיום שבו חזל להיות חבר הגא.

תחולת תוספת
זאת על מי
שחזל להיות
חבר הגא

24. שר הבטחון רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי הגשת תלונה על עבירת משמעת וסדרי הדין בשיפוט המשמעתית.

תקנות

30. בחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965¹⁰—

(1) האמור בסעיף 203 יסומן "א", ובמקום פסקה (5) שבו יבוא:
" (5) אי-הקמת בור מים במקום כשתנאי ההיתר מחייבים את הקמתו;

תיקון חוק
התכנון והבניה

(2) אחרי סעיף קטן (א) לסעיף 203 יבוא:
" (ב) הקמתם של בנין או של הוספה לבנין קיים ללא התקנת מקלט כשקיימת תובה להתקינו לפי כל חיקוק, או הקמתם ללא מקלט מורקן לפי תכנית שאישרה הרשות המוסמכת כאמור בחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951 — רואים, לענין פרק זה, כעבודה בסטיה ניכרת מתנאי ההיתר, על אף האמור באותם התנאים."

(3) בסעיף 225, בסוף כותרת השוליים יבוא "הגא", ובסוף הסעיף יבוא:
"ולראש הגא או למפקד הגא מחוזי כאמור בחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951, אם יש להג יסוד סביר להניח כי מבצעים עבודת בניה בסטיה ניכרת מתנאי ההיתר, כאמור בסעיף 203 (ב)";

(4) אחרי סעיף 225 יבוא:
225א. הנותן צו הפסקה מינהלי מחמת האמור בסעיף 203 (ב), ימסור הודעה על כך גם לבעל המקרקעין, אך אין באי-מסירת ההודעה כדי לפסול את חקפו של הצו."

"מסירת צו
הפסקה לבעל
מקרקעין

¹⁰ ס"ח תשכ"ה, עמ' 307.

31. הקנות-שעת-חירום (ייעול שירותי ההתגוננות האזרחית), תשכ"ז-1967" — בטלות. ביטול

32. כדי להסיר ספק נאמר בזה שתקנות שהוחקו לפני תחילתו של חוק זה על פי סעיף 27 (ג) (4) לחוק העיקרי יעמדו בתקפן עד שיוחלפו על ידי תקנות מכוח סעיף 120 של החוק העיקרי, הכל במידה שאין בהן סתירה להוראות סעיף 120. הוראת מעבר

משה דיין
שר הבטחון

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

11 ק"ח 2051 א, השכ"ז, עמ' 2526 א.

